Raporlu İşçiye Devamsızlık Feshi

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 9. Hukuk Dairesi	04.03.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2026/246	2026/1976	İş K. 25/II-g, İş K. 25/I, HMK 370/1, HMK 371

ÖZET

Raporlu dönemin ardından devamsızlık ve sayım açığı gerekçesiyle feshedilen işçinin davasında, tutanak imzacıları tanık olarak dinletilmediği ve zarar iddiasına delil sunulmadığı için fesih haksız sayıldı; açık mahsup def'i bulunmadığı da belirtilerek tazminat kabulü onandı.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/raporlu-isciye-devamsizlik-feshi-tutanak-tanik-2026-1976/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

9. Hukuk Dairesi 2026/246 E. , 2026/1976 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 15. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2023/572 E., 2025/1836 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : İzmir 2. İş Mahkemesi

SAYISI : 2019/581 E., 2022/613 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalıya ait işyerinde 01.05.2006-18.11.2019 tarihleri arasında kasap olarak çalıştığını, 04.11.2019 tarihinde istirahat raporu aldığını, akabinde ise 14.11.2019 tarihinde tekrar bir rapor aldığını, bu raporun daha davalıya sunulmasına fırsat kalmadan davalı Şirketin müvekkiline 18.11.2019 tarihli bir ihtarname göndererek iş sözleşmesini

feshettiğini bildirdiğini, feshin haksız olduğunu, işçilik alacaklarının ödenmediğini ileri sürerek kıdem ve ihbar tazminatı, yıllık izin ücreti, ücret, fazla çalışma, hafta tatili, ulusal ... ve genel tatil ücreti alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; zamanaşımı def'inde bulunduklarını, davacı işçinin 04.11.2019-14.11.2019 tarihleri arasında rahatsızlığı sebebiyle rapor aldığını, müvekkili Şirket nezdinde yapılan denetimler sonucu davacının görevli olduğu bölümde yapılan sayım sonucu açık tespit edildiğini, 14.11.2019 tarihli rapor bitiminden sonra yeniden istirahat raporu alındığı iddia edilse de söz konusu rapor müvekkiline sunulmadığını, davacının izinsiz ve mazeretsiz olarak işyerine gelmediğini, davacının iş sözleşmesinin müvekkili Şirket tarafından haklı nedenle feshedildiğini savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının davalıya ait işyerinde 11.05.2006-17.11.2019 tarihleri arasında çalıştığı, davalı tarafça davacının iş sözleşmesinin devamsızlık nedeniyle feshedildiği savunulmuş ise de davalı tarafça devamsızlık tutanaklarında imzaları bulunan kişilerin dosyada tanık olarak dinletilmedikleri, bunun yanında davacının işyerine maddi zarar verdiği hususunda davalı tarafça dosyaya somut bir delilin ibraz edilmediği, iş sözleşmesinin haklı nedenle feshedildiğine dair ispat yükü üzerinde olan davalı tarafça başkaca herhangi bir belge de sunulmadığı, tüm bu sebeplerle davalının iş sözleşmesinin feshinde haksız olduğu, davacının kıdem ve ihbar tazminatına hak kazandığı, davacının ücret alacağı ve bakiye yıllık ücretli izin hakkının bulunduğu, dinlenen tanıkların davacı ile birlikte çalıştıkları dönem bakımından hafta tatili ile ulusal ... ve genel tatil ücreti alacaklarının ispatlandığı, fazla çalışma yapıldığının ispatlanmadığı gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine, Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının iş sözleşmesinin tazminat ödenmesini gerektirmeyecek şekilde feshedildiğinin davalı tarafça ispatlanamadığı, bu nedenle kıdem ve ihbar tazminatı taleplerinin kabulüne karar verilmesinin isabetli olduğu, tanıkların anlatımları ile davacının genel tatil ve hafta tatili çalışması yaptığının sübuta erdiği, iş bu çalışmaların karşılığının ödendiğinin davalı tarafça ispatlanamadığı, davacının bakiye yıllık izinlerinin kullandırıldığı veya karşılığının ödendiğinin davalı tarafça ispatlanamadığı, davalının cevap dilekçesinde açıkça takas ve mahsup def'inde bulunmadığı, sadece iş bu hakkını saklı tuttuğunu ifade ettiği, bu sebeple mahkemece bu hususta değerlendirme yapılmamasında isabetsizlik bulunmadığı gerekçesiyle istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili temyiz dilekçesinde;

1. Davacının kıdem ve ihbar tazminatı taleplerinin reddi gerektiğini, iş sözleşmesinin haklı nedenle feshedildiğini,

2. Davacının çalıştığı dönemde tüm ücret alacaklarının ödendiğini,

3. Hafta tatili ile genel tatil alacakları ödendiğinden yapılan hesaplamaları kabul etmediklerini,

4. Davacının hak ettiği tüm yıllık ücretli izinleri kullandığını,

5. Davacının müvekkil Şirkete olan borcu ile ilgili olarak takas ve mahsup taleplerinin dikkate alınmadığını ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık; davacının kıdem ve ihbar tazminatı, yıllık izin ücreti, ücret, hafta tatili, ulusal ... ve genel tatil ücreti alacaklarına hak kazanıp kazanmadığı ve mahsuba ilişkindir.

Bölge adliye mahkemelerinin nihai kararlarının bozulması 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 371. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar, tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kuralları ile hukuki ilişkinin nitelendirilmesine, dava şartlarına, yargılama ve ispat kuralları ile kararda belirtilen gerekçelere göre usul ve kanuna uygun olup davalı vekili tarafından temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeple;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Kanun'un 370/1 hükmü uyarınca ONANMASINA,

Aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz edenlere yükletilmesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

04.03.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.